

Laska skautowa została wielokrotnie opisana choć istnieją różnorakie odmiany i wiele środowisk ma inne zasady jej wykonania i zdobnictwa. W naszej drużynie został wprowadzony od 2014 roku **kostur wędrowniczy**. W odróżnieniu od laski skautowej nie będzie to narzędzie gładkie i proste ani użytkowe. Jest to kostur z meandrami¹ i wygięciami który będzie stanowił alegorię² krętych i falujących ścieżek harcerskich wędrowek. Jest to artystyczny obraz naszego harcerskiego szlaku. Zdobić go należy własnymi płaskorzeźbami, rysunkami oraz będziemy przytwierdzać do niego plakietki, znaczki, guziki, naklejki i inne precjoza³ związane z naszą skautową przygodą.

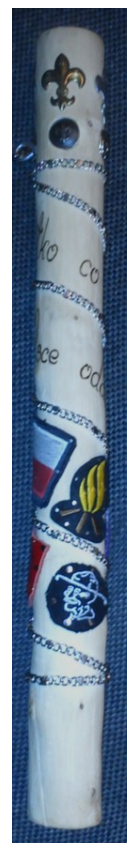
Nie dajemy ścisłych przepisów ale wprowadzamy pewne zasady i wytyczne. Długość około 160 cm +/- 5 cm. Grubsza strona drzewca jest u góry cieńsza na dole. Drzewiec należy dokładnie okorować aby było czyste drewno. Można zostawić dla ozdoby jeden lub dwa fragmenty kory ale nie jest to konieczne. Pamiętać należy o bezpiecznym korowaniu czyli używaniu noża tak aby zawsze kierować ostrze w kierunku „od siebie”. Potem wskazane jest wygładzenie papierem ściernym i ewentualne polakierowanie lakierem bezbarwnym. Ozdabiamy kostur jak już wyżej nadmieniono plakietkami, znaczkami, butonami i wszystkim co związane jest z naszą przygodą harcerską. Możemy coś na nim wypalić np. lilijkę wypalarką. Dobrze na dolnej części podpisać kostur imieniem. Wskazane jest aby każdy kostur posiadał gdzieś ozdobną wersję węzła płaskiego.

Ważne będą dwa miejsca chwytu, które należy okręcić sznurem. Ozdobny sznur można zakupić w sklepach pasmanteryjnych lub np. w Brico Marche. Górny chwyt zaczynający się na wysokości około 110 cm i kończący na 125cm (wymiary dla wzrostu 170cm) pozwala na trzymanie kostura przy nodze prawą ręką zgiętą w łokciu pod kątem 90 stopni. Drugie miejsce uchwytu jest zawsze trochę poniżej środka kostura aby móc w czasie marszu nosić go w dwóch rękach: prawa ręka wyżej i góra kostura na prawo od głowy a lewa ręka niżej i dolna część kostura lekko odchylona w lewo. Należy to miejsce wyznaczyć samodzielnie oglądając wcześniej inne kostury i okręcić sznurem aby chwyt miał około 15 cm szerokości.

Dół kostura można wzmocnić metalowym okuciem w kształcie pierścienia. Można także umieścić coś na szczycie kostura.

Przewidziana jest odpowiednia musztra z kosturem która trenowana jest na zbiórkach.

W drużynie i kręgu dla oznaczenia osób dowodzących wprowadzamy zmniejszoną wersję kostura czyli **regiment instruktorski**. Regiment wywodzi się od legionów rzymskich gdzie nosili go dowódcy a potem używaną także w Polsce szlacheckiej oznaką dowódcy oddziału. Jest to oznaka pełnionej funkcji i posiadanego stopnia. Regimentu mogą używać instruktorzy lub w uzasadnionych wypadkach czasowo starszyzna w wypadku kierowania jednostką harcerską na oficjalnych wystąpieniach i imprezach. Długość regimentu to około 35 cm, powinien być przymocowany do pasa harcerskiego w sposób umożliwiający swobodne poruszanie się.

¹ geogr. zakola rzeki przypominające literę U;

² w literaturze i sztuce przedstawienie pojęć, idei, wydarzeń, przy pomocy obrazu artystycznego o charakterze przenośnym lub symbolicznym

³ Precjoza rzeczy drogie; kosztowności, biżuteria, klejnoty, można także stosować to określenie w odniesieniu do drobnych pamiątek i rzeczy mających sentymentalną wartość dla ich posiadacza